

Határtalanul! Együttműködés határon túli középiskolák között HAT-18-02-0372 pályázat: Ősi mesterségek és népi hagyományok nyomában Észak - Magyarországon és Székelyföldön

Magyarországi intézmény:

Egri Pásztorvölgyi Általános Iskola és Gimnázium, Eger

Romániai partnerintézmény:

Bolyai Farkas Elméleti Líceum, Marosvásárhely

Hazaérkezésünk után, értékelő esténken, amit szalonnasütéssel kötöttünk össze, mindenki lelkesen mesélt egyéni benyomásairól, élményeiről és ezeket diáktársainkkal is megosztottunk a Pásztorvölgyi Napok keretén belül.

Elmondhatjuk, hogy a teljes projekt sikeresen zárult, céljainkat tökéletesen elértük, maradandó nyomot hagyva mindnyájunk lelkében, gondolkodásában. Az utazásunk fárasztó volt, de gyönyörűséggel töltött el minket a táj szépsége, amihez hasonló vidéken többségünk még sohasem járt. A történelem megelevenedett, az eredeti helyszínen könnyebb volt elképzelni a múlt eseményeit. A székelyföldi magyarokkal való találkozás hozta a legnagyobb élményt. Az összetartozás élménye egy életre szóló tapasztalattá vált.

„Eger egy történelmi város Magyarország északi részén, mely rengeteg kulturális kincset őriz.

De mit is rejthet ez a város és környéke 36 erdélyi, bolyais diáknak?

A Határtalanul pályázat keretein belül lehetőségünk nyílt meglátogatni Eger nevezetességeit és megismerni a Pásztorvölgyi gimnázium diákjait. Szerdától vasárnapig volt időnk felfedezni és bebarangolni a város látványosságait, ez alatt az idő alatt barátságokat is kötöttünk az ottani diákokkal, akik elsőként iskolájukat, majd a városban a főbb látnivalókat mutatták be nekünk. Nagyon érdekes volt betekinteni egy magyarországi iskola mindennapjaiba és megismerni az ottani oktatást. Az iskolalátogatás után a diákok elkalauzoltak Eger csodálatos műemlékeihez, így látogattuk meg az Eszterházy Károly Egyetemet s az ottani Camera Obscura segítségével egy nagyon érdekes városnézésen vehettünk részt. Emellett meglátogattuk Gárdonyi Géza házat, felmáztunk a török Minaret szűk lépcsőfokain, ámulva nézegettük a cukorból készült remekműveket a Marcipán Múzeumban, s nem utolsó sorban átszellemülve sétálgattunk a történelmi vár romjai között. Este bemutatókra került sor, melyek által megismerhettük egymás húsvéti hagyományait és együtt táncolhattunk magyar népi táncokat. Másnap az Egertől kissé távolabb lévő Hollókőre, Rimócra és Kékestetőre látogattunk, ahol hagyományos magyar népviseleteket és építészeti műveket csodáltunk meg. Utolsó előtti nap kissé fáradtan, de annál nagyobb lelkesedéssel fedeztük fel a lenyűgöző Aggteleki Cseppkőbarlangot, s emellett megismerkedtünk az üvegekészítés mesterségével Bükkzentkereszten. A nap befejezéseként a magyarországi diákokkal közösen töltöttünk pár órát egy borpincében megízlelve az egri borok sokszínűségét. Tökéletes lezárása volt ez a kirándulásunknak. Személy szerint nagyon jól éreztem magam, jól eső érzés volt új embereket megismerni és gyönyörű helyeket meglátogatni.

Vasárnap délelőtt, ahogyan a busz döcögött az országúton, elhagyva Magyarországot napsütötte rónait, s a láthatáron megpillantva Erdély havas hegycsúcsait, örömmel gondoltam vissza kis kirándulásunkra és arra, hogy nem számít, hogy hol él az ember, legyen az Magyarország, Kárpátalja, Felvidék vagy akár Erdély. A lényeg, hogy hagyományaink, nyelvünk és történelmünk által tiszta szívvel mondhatjuk: Én magyarnak születtem!

László Orsolya, XI. A osztály